

danne Oplysninger, som kunne bevæge os til at fæste hele Patentvæsenet overbord, saa maa vi svare Nei.

Tessen: Med Hensyn til dette Sidste skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at dette, at stjæle Hjernen fra Arbejderne, netop finder Sted under den nuværende engelske Patentlovgivning, og i alt Fald ingenlunde har været forebygget ved Patentlovgivningen. Den høitærede Ordfører vil vistnok — for kun at nævne eet Exempel, som forekommer mig meget Naaende — erindre Historien om Arbejderne Hargraves, som opfandt Spindemaskinen, og som døde i Fattighuset, medens Arbejdsherren, John Arkwright, som tilegnede sig Opfindelsen, blev en hovedrig Mand derved. For Øvrigt vil jeg begynde med at sige den ærede Ordfører Tak, navnlig for Begyndelsen af hans Foredrag, fordi jeg er fuldstændig enig i, at det Spørgsmaal, som det her gjælder om at besvare, ikke kan eller bør stilles anderledes end saaledes, som den ærede Ordfører nævnte, saaledes nemlig: Hvad kræver Samsundets Løv? I den Henseende skal jeg ikke komme tilbage til, hvad jeg allerede har udtalt. Efter min Overbevisning kræver Samsundets Løv absolut, at der ikke gives Monopol paa dette Gebet, hvad jeg tror at have paavist og godtgjort. Derfor det, som den ærede Ordfører oplæste, skal jeg sige, at jeg foran mig har liggende en stor Mængde Skrifter, hvoraf jeg kunde oplæse adskillige Ting, der gaa stik imod det, som den ærede Ordfører oplæste, og disse Skrifter ere ogsaa forfattede af meget ansete Mænd. Enhver, som f. Ex. vil læse Michel Chevaliers Skrifter, vil der kunne finde de stærkeste Grunde og de smukkeste Udtryk for den Mening, at Patentvæsenet er en Arimelighed og netop til Skade for Samsundets Løv. Derfor hvad der dernæst blev oplæst fra Wiener-Kongressen, kunde jeg oplæse Udtalelser fra Dresdener-Kongressen; men hertil vilde den ærede Ordfører maaske sige, at det er nogle Aar længere tilbage. Ja, det er ganske rigtigt; men er det da altid sagt, at den, der taler sidst, har Ret? Nei, de Grunde, som ere angivne det ene Sted, ere modsagte det andet Sted, og hvad viser det? Det viser, at der er Uenighed tilstede om denne Sag rundt omkring i alle store Lande; det viser, at man endnu holder Kampen staaende om det Spørgsmaal, hvorvidt man skal vedblive at have Patenter eller ophæve Patentvæsenet, og der kommer jeg tilbage til, hvad jeg begyndte med at sige, nemlig, at jeg ikke tror, at Sagen er moden til Afgjørelse, eller til for-

Diebliffet at foretage en Reform. Jeg kan meget godt forstaa, at man kan være angstelig ved at gjøre det Skridt at afflasse Patentvæsenet; thi de Industridrivende, fra hvem Bevægelsen skalde komme, ere meget tause og ligegyldige overfor dette Spørgsmaal, og det har sin naturlige Grund deri, at de ikke have følt synderlig Ulempe af Patentvæsenet her i Landet endnu, fordi Patenterne dels ikke have været søgte i det Antal som andre Steder, og dels ere blevne tagne paa tilbørlig ligegyldige Ting, samt endelig fordi den Eneret, der her i Landet gives, kun er gaaet ud paa Forfærdigelsen af Gjenstande. Men ganske anderledes vil det blive, hvis en Lov som denne kommer ud, hvori der foreslaas Eneret ogsaa paa Indførelsen fra Udlandet og paa Forhandlingen af patenterede Gjenstande; da ville de Industridrivende og de Handlende nok komme til at føle, hvilke Ulemper der ere forbundne med Patentlovgivningen. Jeg har nu forgjæves søgt Oplysning om og spurgt, om Nogen kunde nævne mig nogen eneste Opfindelse af nogen virkelig Betydning, som er kommen tilstede i Kraft af Patentlovgivningen, i Kraft af den Beskyttelse, der er tilgaaet Opfindelserne i Patentlovgivningen, og de Belønninger, som derigennem kunne opnaas. Der er i andre Lande udtalt saa Meget om den Slæde, Industrien har lidt ved de der bestaaende Patentlovgivninger; og naar Patentlovgivningen endnu hævedes i England, maa vi huske paa, at Udseelsen af Patenter der er et Spørgsmaal, der ikke alene har industriel Betydning, men ogsaa en meget stor fiskal Betydning. I England udstedes der aarligt 10,000, maaske 20,000 Patenter, i Frankrig kan jeg huske, at jeg har set, at der udstedes 12,000 om Aaret; men i England koster et Patent 1,600 Rd., saa at man kan se, at det der tillige er af stor fiskal Betydning. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det ikke vil være ret mange Aar, inden Patenterne ville blive hævede saavel der som — det er jeg overbevist om — navnlig i Lydsland.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne om dette Affnit, og man gik til Afstemning over det af Mindretallet (Tessen) principalt stillede Vædringsforslag:

„Stibetfor Lovforslagets §§ 1—23 indfættes:

§ 1.

De i Lov om Haandværks- og Fabrikdrift